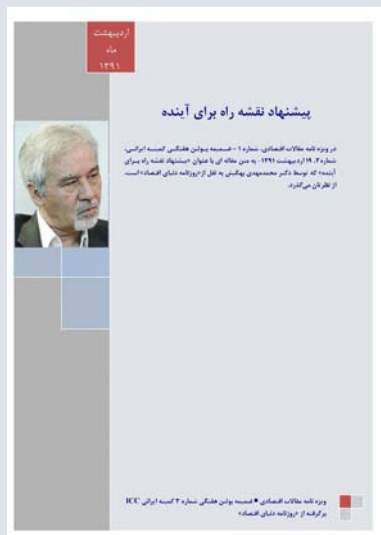

ضمیمه این شماره: ویژه نامه مقالات اقتصادی

«پیشنهاد نقشه راه برای آینده»

در ویژه نامه مقالات اقتصادی، شماره ۱ - ضمیمه بولتن هفتگی کمیته ایرانی، شماره ۳، ۱۹ اردیبهشت ۱۳۹۱ - به متن مقاله‌ای با عنوان «پیشنهاد نقشه راه برای آینده» که توسط دکتر محمدمهدی بهکیش به نقل از «روزنامه دنیای اقتصاد» است، از نظر تان می‌گذرد.

در این شماره می‌خوانید:

- انتصاب خانم شیلا میلار به سمت معاون رئیس کمیسیون بازاریابی ICC
- افزایش دزدی دریایی در غرب آفریقا
- تعیین دولت و سرمایه‌گذار توسط راهنمای جدید سرمایه‌گذاری ICC
- هیات رئیسه کمیته ایرانی ICC تشکیل جلسه می‌دهد
- اعلام زمان برگزاری اجلاس بیمه در کمیته ایرانی ICC
- جلسه هماهنگی دبیران کمیسیون‌های کمیته ایرانی ICC
- سمینار آموزش وصولی اسنادی از سوی کمیته ایرانی ICC برگزار شد

معرفی کتاب:

- اینکوترمز ۲۰۱۰

• ویژه نامه مقالات اقتصادی، شماره ۱، اردیبهشت ماه ۱۳۹۱

کمیسیون بازاریابی ICC خانم شیلا میلار را به سمت

معاونت رئیس، منصوب کرد

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) انتصاب شیلا میلار، پارتنر، کلر و حکمن را به پست معاون رئیس در کمیسیون بازاریابی و تبلیغات اعلام کرد. خانم میلار به مدت پنج سال، رهبری کمیسیون گروه کاری در توسعه پایدار را به عهده داشته و نقشی حیاتی در توسعه چارچوب ICC برای ارتباطات بازاریابی مسئول نسبت به محیط زیست و حمایت از تلاش‌های انجام شده جهت ترویج آن ایفا کرده است. وی با تجربه گسترده شرکت‌های مشاوره‌ای، قانونگذاران و دولت در زمینه پایداری و ادعاهای زیست محیطی، بازاریابی و تبلیغات به کودکان و حفاظت از داده‌ها، درک فنی عمیق و تخصص قانونی را جهت به کارگیری در این کمیسیون به ارمغان آورده است. خانم میلار، به عنوان مدافع فعالیت‌های ICC، قوانین و دستورالعمل‌های ICC را به کمیسیون تجارت فدرال (FTC)، سازمان همکاری اقتصادی و کمیته توسعه سیاست مصرف کننده و به تازگی در کارگاه آموزشی بین‌المللی، برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد ارائه کرده است. برنت ساندرز، رئیس کمیسیون بازاریابی و تبلیغات ICC و دانشیار مشاوره عمومی، شرکت مایکروسافت گفت: «انتصاب شیلا خوش آمدی مضاعف به تیم رهبری این کمیسیون است. تجربه گسترده و غنای دانش او در توسعه کارهای اخیر ICC، تعامل با شرکت کنندگان و حمایت از مشاوره ICC به مخاطبان در سراسر جهان ارزشمند بوده است».

خانم میلار نماینده کمیسیون خواهند شد و تخصص خود را در زمینه رویدادهای آتی در نیویورک به اشتراک خواهد گذاشت. در ۷ ژوئن، کمیسیون بازاریابی و تبلیغات ICC، سمیناری را با عنوان «بازاریابی متکی بر ادراک مصرف کننده» برگزار خواهد کرد که به حریم شخصی، حفاظت از داده ها و تبلیغات کودک محور به خصوص در زمینه فن آوری های جدید و رسانه های اجتماعی می پردازد. همچنین خانم میلار جهت ارائه چارچوب ادعاهای زیست محیطی ICC به کنفرانس RIO 20، که در تاریخ ۲۰ تا ۲۲ ژوئن ۲۰۱۲ با حضور سران کشورها، نمایندگان دولت ها و دیگران به منظور شکل دادن به آینده محیط زیست اجتماعی و اقتصاد با یکدیگر برگزار می شود دعوت شده است.

خانم میلار در ارتباط با پست جدیدی که عهده دار آن شده است، گفت: «این انتصاب افتخاری بزرگ است و من مشتاقانه در انتظار مساعدت ICC در جهت پیشبرد شیوه های درست و استوار در صنعت بازاریابی قوی و متکی به خود هستیم. در عصر دیجیتال کنونی که اطلاعات به راحتی رد و بدل می شوند، کودکان دسترسی بالایی به اطلاعات دارند و ادعاهای زیست

محیطی گوناگون، از قبیل «سبز / پایدار»، از اهداف جدید فروش است، نگاه های بسیاری جهت راهنمایی و مشاوره به ICC است. من و همکارانم در کمیسیون، همچنان به ارائه بهترین شیوه و جهت در این موضوع، و همچنین موضوعات جدیدی که پیش روی ما قرار خواهند گرفت خواهیم پرداخت».

ICC از سال ۱۹۳۷، هنگامی که برای اولین بار، کمیسیون ICC در بازاریابی و تبلیغات، دستورالعمل ICC درباره مقررات و رویه های تبلیغات - یکی از موفق ترین نمونه هایی از رویه خود تنظیم کسب و کار را در حوزه فعالیت های تبلیغاتی صادر کرد، اصلی ترین قانونگذار در تبلیغات خود تنظیم بین المللی بوده است. اخیرا قانون اصلاح شده از طریق وبسایت CodesCentre.com، که منبعی مستقیم برای صنعت، قانونگذاران و دانشگاہیان در حوزه خود تنظیمی و تبلیغات است، راه اندازی شده است.

افزایش دزدی دریایی در غرب آفریقا

با توجه به ارقام منتشر شده امروز در گزارش دزدی دریایی جهانی توسط اداره بین المللی دریانوردی (IMB) اتاق بازرگانی بین المللی (ICC) در تاریخ ۲۳ آوریل ۲۰۱۲، یک صد و دو حادثه دزدی دریایی و سرقت مسلحانه برای سه ماهه اول سال ۲۰۱۲ گزارش شده است که این تعداد با شمار خطرناکی در آب های غرب آفریقا افزایش می یابد.

گزارش ها حاکی از این است که در مجموع در سراسر جهان، ۱۱ کشتی ربوده شده، ۲۱۲ خدمه به گروگان گرفته شده و ۴ خدمه نیز کشته شده اند. بیشتر از ۴۵ کشتی در حال حرکت هستند، با ۳۲ بار اقدام به حمله و ۱۴ کشتی که

مورد تیراندازی واقع می شوند - که تمامی آنها به دزدان دریایی سومالیایی و نیجری نسبت داده می شود.

دامنه دزدان دریایی نیجری در حال گسترش است

پوتانگل موکندان، مدیر مرکز گزارشات دزدی دریایی IMB که نظارت بر مبارزه با دزدی دریایی در سراسر جهان از سال ۱۹۹۱ عهده دار است گفت: «دزدی دریایی نیجریه ای در بروز و گسترش در محدوده در حال افزایش است». وی افزود:

«حداقل ۶ مورد از یازده مورد دزدی گزارش شده در نیجریه در فاصله بیشتر از ۷۰ مایلی از ساحل رخ می‌دهد که کشتی‌های ماهیگیری به نظر می‌رسند اما عنوان کشتی‌های مادر برای حمله به کشتی‌های به خشکی نشسته مورد استفاده قرار می‌گیرند».

آقای موکندن در ادامه گفت: «با وجود این که تعداد حوادث گزارش شده در نیجریه هنوز کمتر از سومالی است، و کشتی‌های ربوته شده در زمانی کمتر از یک ماه از دست دزدان دریایی خارج می‌شوند، سطح خشونت علیه خدمه به طرز خطرناکی بالاست».

با وجود حوادث کمتر در سومالی هنوز هم میزان تهدیدها بالاست

این امر در حالی است که حوادث و ربایش‌های سال ۲۰۱۲، کمتر از گزارش‌هایی است که در دوره زمانی مشابه آن در سال ۲۰۱۱ (۹۷ حادثه و ۱۶ ربایش) ارائه شده است و به نظر نمی‌رسد که تهدید دزدی دریایی در کوتاه مدت و یا میان مدت کاهش پیدا کند مگر اینکه اقدامات بیشتری صورت گیرد.

این گزارش کاهش در حملات کلی را به اقدامات تهاجمی و حملات پیشگیرانه توسط نیروی دریایی در منطقه نشان می‌دهد که موجب توقف یک سلسله اقدامات مخرب دزدان دریایی شد، و این امر بر اهمیت نیروی دریایی در هر دو گروه پیشگیری و مبارزه با دزدی دریایی سومالی می‌افزاید.

استفاده از بهترین شیوه‌های مدیریت و افزایش استفاده از پرسنل قراردادی مسلح امنیتی بخش خصوصی (PCASP) نیز به کاهش کشتی‌ربایی‌ها کمک کرده است.

از این رو، صاحبان و کارشناسان ارشد می‌بایست تا زمانی که یک چارچوب جامع قانونی ایجاد شود، پیرو دستورالعمل‌های بین‌المللی سازمان و صنعت دریانوردی در حمل PCASP عمل نمایند.

افزایش حملات اندونزی

در جای دیگر، افزایش قابل توجهی در تعداد حملات سرقت مسلحانه در مجمع الجزایر اندونزی، از پنج نفر در سه ماهه اول سال ۲۰۱۱ به ۱۸ مورد در سال ۲۰۱۲ وجود دارد.

برای دریافت یک نسخه رایگان PDF از آخرین گزارش دزدی دریایی از طریق ایمیل توسط IMB به آدرس <http://www.icc-ccs.org/requestreport> مراجعه نمایید.

امکان مشاهده آخرین حملات در نقشه آنلاین گزارش دزدی دریایی IMB به آدرس <http://www.icc-ccs.org/livepiracymap> وجود دارد.

راهنمای جدید سرمایه‌گذاری ICC نقش دولت و سرمایه‌گذار را تعریف می‌کند

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) در تاریخ ۲۱ آوریل ۲۰۱۲، رهنمودهای خود را برای سرمایه‌گذاری بین‌المللی به منظور انطباق با چالش‌های جدید در عرصه سرمایه‌گذاری بین‌المللی و ترویج بیشتر سرمایه‌گذاری به عنوان عامل رشد اقتصادی مجدداً صادر کرد.

در انجمن جهانی سرمایه‌گذاری و توسط کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (UNCTAD) که در تاریخ فوق‌الذکر در دوحه، قطر برگزار شد، دستورالعمل اصلاح شده خطاب به اعضای جامعه کسب و کار جهانی، مقامات دولتی و سهامداران در دستور کار قرار گرفت.

هدف از دستورالعمل، تسهیل سرمایه‌گذاری مرزی برای سرمایه‌گذاران و دولت‌ها، به منظور کنترل پتانسیل گسترده سرمایه‌گذاری برون مرزی برای تحریک رشد متوازن جهانی است. تجارت و سرمایه‌گذاری دارای پتانسیلی است تا نیروی تازه را به اقتصاد جهانی با توجه به بحران کنونی اقتصادی، به ویژه رشد پایدار در کشورهای در حال توسعه ببخشد.

جیمز بشاس، رئیس گروه تهیه پیش نویس دستورالعمل اصلاح شده، گفت: «ماهیت سرمایه‌گذاری از لحاظ جغرافیایی، با بررسی اقتصادهای در حال توسعه برای سرمایه‌گذاری بیشتر جریانهای داخلی و خارجی تکامل یافته است».

از سال ۱۹۷۲، زمانی که دستورالعمل‌های اولیه تدوین شد، افزایش شدیدی در جریان سرمایه‌گذاری بین‌المللی داخلی و خارجی به اقتصادهای در حال توسعه و در حال گذار وجود داشته است. در سال ۲۰۱۰، این افزایش ۵۲٪ از کل جریان سرمایه‌گذاری‌های داخلی و ۲۹٪ از کل سرمایه‌گذاری در خارج تخمین زده شد.

در حال حاضر، جریان‌های جهانی و ورودی سرمایه‌گذاری داخلی قریب به ۱٫۲ تریلیون دلار آمریکا و خرید و فروش وابسته در سراسر جهان تنها زیر ۳۰ تریلیون دلار آمریکا است که بیشتر از جریان‌های تجارت جهانی است. همچنین بیش از ۲۸۰۰ موافقتنامه سرمایه‌گذاری دوجانبه وجود دارد که بسیاری از آنها بین کشورهای جنوب - جنوب می‌باشد.

با این حال، با بهبود موثر شرایط سرمایه‌گذاری و تجارت، می‌توان شاهد افزایش سهم سرمایه‌گذاری مرزی برای اقتصاد جهانی بود. ICC حوزه‌های در حال ظهور برای کسب و کار را در دستورالعمل‌هایی که برای اولین بار در سال ۱۹۴۹ تهیه شده‌اند، ادغام کرده و در سه دسته ارائه داده است:

- اعتماد کسب و کار به سیاست‌های بدهی دولت، بی‌ثباتی‌های کلان اقتصادی، مالیات، و چگونگی تنظیم عدم اطمینانی.
- تنظیم مجدد سرمایه‌گذاری خارجی.
- شرکت‌های دولتی و صندوق‌های حکومتی.

امروزه، به روز رسانی قابل توجهی برای دستورالعمل‌ها در فصل‌های کارگری و سیاست مالی که منعکس‌کننده فضایی برای سرمایه‌گذاری بین‌المللی است صورت گرفته است، و همچنین فصل‌هایی جدید در حوزه‌های بی‌طرفی رقابتی و مسئولیت شرکتی اضافه شده‌اند.

برگزاری جلسه هیات رئیسه کمیته ایرانی ICC

جلسه آتی هیات رئیسه کمیته ایرانی ICC در تاریخ چهارشنبه ۱۳۹۱/۰۲/۲۷ ساعت ۱۳:۰۰ در دفتر آقای دکتر نهاوندیان واقع در طبقه هفتم اتاق ایران تشکیل می‌گردد. موارد ذیل در دستور جلسه این نشست قرار دارد:

- ۱- بررسی برنامه‌های کمیته ایرانی ICC در سال ۱۳۹۱
- ۲- تهیه مقدمات برای برگزاری سمینار برون رفت از تحریم‌ها با توجه به تغییر فضای حاکم
- ۳- برنامه ریزی برای شرکت در اجلاس منطقه ای ICC در تفلیس گرجستان مورخ ۱۳۹۱/۰۳/۰۸
- ۴- تعیین زمان برگزاری جلسه شورای کمیته ایرانی ICC.

اجلاس کمیسیون بیمه کمیته ایرانی ICC برگزار می‌شود

اجلاس کمیسیون بیمه کمیته ایرانی ICC روز دوشنبه مورخ ۲۵ اردیبهشت ماه ۱۳۹۱ به ریاست «دکتر نادر مظلومی» دبیر کمیسیون بیمه کمیته ایرانی ICC و با حضور اعضای این کمیسیون، در محل ساختمان شمالی اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران برگزار می‌گردد. رئوس مهمترین مباحث مطرح در این نشست به شرح زیر خواهد بود:

۱. شیوه‌های حمایت از حقوق مصرف‌کننده در صنعت بیمه؛
۲. جایگاه حقوقی تحریم‌های اعمال شده در صنعت بیمه؛
۳. بررسی پیشنهاد برگزاری جلسه هم‌اندیشی با کمیسیون اقتصاد دیجیتال در مورد تراکنش‌های الکترونیکی.

جلسه هماهنگی دبیران کمیسیون‌های ایرانی ICC برگزار شد

جلسه هماهنگی دبیران کمیسیون ایرانی ICC روز دوشنبه مورخ ۱۸ اردیبهشت ماه ۱۳۹۱ با حضور دبیران کمیسیون‌ها، در کمیته ایران ICC برگزار شد.

دکتر بهکیش اظهار داشت که پس از اعلام موفقیت نسبی مذاکرات ایران با کشورهای ۵+۱ در استانبول، پیشنهادی مبنی بر

بررسی چگونگی رفع تحریم‌ها و بهره برداری از پتانسیل‌هایی که در کشور به وجود می‌آید و همچنین چالش‌هایی که در پیش روی خواهد بود تهیه و برای اظهارنظر به دبیران ارسال شد. در این پیشنهاد، کمیته ایرانی ICC و کمیسیون‌های تخصصی آن بهترین محل در کشور برای بررسی مسایل فنی مرتبط با تجارت- از جمله- در ارتباط با تحریم‌ها و رفع آنها اعلام شده بود. در نهایت، همه دبیران با بررسی مسایل مربوط به تحریم‌ها و چگونگی رفع آنها و تخصیص بخشی از وقت کمیسیون‌ها به این موضوع با توجه به جو نسبتاً مثبت پدید آمده در کشور موافقت کردند.

آموزش وصولی اسنادی، یکی دیگر از روش‌های پرداخت از سوی کمیته ایرانی ICC

سمینار وصولی اسنادی، یکی دیگر از روش‌های پرداخت روز ۱۰ اردیبهشت ماه توسط کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی و با حضور جمعی از کارشناسان و متخصصین علوم بانکی کشور در محل ساختمان اتاق بازرگانی ایران برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی کمیته ایرانی ICC، در ابتدای این نشست فریده تذهیبی، دبیر کمیسیون بانکداری کمیته ایرانی ICC، به معرفی اتاق بازرگانی بین‌المللی و کمیته ایرانی آن اتاق پرداخت و در خصوص فعالیت‌های کمیسیون بانکداری اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) و تاریخچه مقررات متحدالشکل وصولی‌ها (URR) سخن گفت و اضافه کرد اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) از ابتدا هدف مهم خود را تسریع و تسهیل تجارت بین‌الملل قرار داده است. با گذشت از دوران تجارت کالا

با کالا و معرفی پول به عنوان وسیله پرداخت برای معاوضه کالا، نخست بین افراد و سپس کشورهایی که با توجه به مزیت‌های نسبی خود به تولید کالاهای خاص می‌پرداختند و طبیعتاً مزاد تولید خود را با تولیدات دیگر کشورها معاوضه می‌نمودند، نحوه پرداخت و حصول اطمینان از پرداخت برای کالای مناسب و مطابق با نیاز از یک طرف و از طرف دیگر پیشرفت فن‌آوری، تنظیم سیستم پرداخت‌ها، لازم به نظر می‌رسید. این وظیفه‌ای بود و هست که اتاق بازرگانی بین‌المللی آن را با دقت، دانش و توانمندی تخصصی به خوبی انجام داده است. اتاق بازرگانی بین‌المللی ابزار پرداخت متعددی از حساب باز گرفته تا مقررات اعتبار اسنادی را به دنیای تجاری معرفی کرده و با مقبولیت عام مواجه شده است.

در ادامه این سمینار، فریدون شیرازی به معرفی مقررات متحدالشکل وصولی‌ها پرداخت. وی عنوان کرد: معاملات وصولی یکی از روش‌های رایج پرداخت وجه در تجارت بین‌المللی است. این روش به ویژه در مواقعی که اعتماد کافی بین طرفین قرارداد وجود داشته باشد، کاربرد مؤثری دارد. اتاق بازرگانی بین‌المللی با تدوین مقررات متحدالشکل وصولی، تأثیری شگرف در تسهیل این گونه معاملات و شفاف‌تر کردن روابط بین بانک‌ها و خریدار و فروشنده به وجود آورده است. این مقررات در ژوئن سال ۱۹۹۵ به تصویب شورای ICC رسید و از اول ژانویه ۱۹۹۶ به اجرا گذاشته شد.

وی در ادامه اصول کل در انتخاب منابع، ابزارهای منبع‌یابی، انواع روش‌های پرداخت، حساب باز، وصولی ساده، وصولی اسنادی، اعتبار اسنادی، پیش پرداخت، آشنایی با مقررات اتاق بازرگانی بین‌المللی در عملیات وصولی URC522، طرف‌های درگیر در وصولی اسنادی، جزییات دستور وصول، چگونگی ارائه اسناد، روش‌های اجرایی وصولی اسنادی، برات، پژوهش موردی، تحلیل براساس URC522 را برای شرکت‌کنندگان تشریح کرد. در ادامه، فریدون شیرازی، مواد مربوط با اسناد حمل و نحوه کنترل اسناد (مواد ۳۹-۲۰ مقررات UCP 600) را بررسی نمود. گفتنی است در پایان این سمینار، جلسه پرسش و پاسخ برگزار شد.

«اینکوترمز ۲۰۱۰»

"INCOTERMS 2010"

کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) در نظر دارد سمیناری را تحت عنوان «اینکوترمز ۲۰۱۰» روز سه شنبه، ۲۶ اردیبهشت ماه ۱۳۹۱ ساعت: ۸:۳۰ الی ۱۶:۳۰ در محل اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران برگزار نماید. سخنرانان این سمینار آقایان محمد صالح ذوقی و ملک‌رضا ملک‌پور می باشند.

اینکوترمز "International Commercial Terms" توسط کمیسیون مقررات و رویه‌های بازرگانی «Commission on Commercial Law and Practice» اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) تدوین شده و براساس سنت ICC تقریباً پس از هر ده سال اجرا، مورد بازننگری کارشناسان و دست‌اندرکاران تجارت بین‌المللی از کشورهای مختلف عضو ICC قرار می‌گیرد.

اینکوترمز ۲۰۱۰ که روند بازننگری آن از نوامبر سال ۲۰۰۶ در کمیسیون حقوق و رویه بازرگانی «CLP» اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) آغاز گردید، در سپتامبر ۲۰۱۰ به تایید کمیته اجرایی ICC رسیده و از ژانویه ۲۰۱۱ به اجرا گذاشته شد.

تجربه‌های پیشین از مشکلات اجرایی قراردادهای صادراتی و یا وارداتی کشور در بخش‌های مختلف اقتصادی اما، بیانگر سوءبرداشت‌ها و تفسیر و تاویل‌های نادرست واردکنندگان، صادرکنندگان، حتی کارشناسان و دست‌اندرکاران تجارت خارجی کشور از وظایف و مسئولیت‌های قراردادی و واژه‌ها و اصطلاحات اینکوترمز است. خریدهای موسوم به سی اف آر (CFR)، سی آی اف (CIF)، سی پی تی (CPT) و سی آی پی (CIP) و فروش‌های صادراتی بر مبنای فوب (FOB)، اف سی ای (FCA) و اصطلاحات گروه سی (C) از آن جمله است.

کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی با برگزاری گردهمایی‌ها و دوره‌های آموزشی اینکوترمز ۲۰۱۰، این سند با ارزش در مبادلات تجارت بین‌المللی، امیدوار است کمکی هرچند ناچیز در تصحیح اشتباهات و سوءبرداشت‌ها از بکارگیری مبانی اینکوترمز ۲۰۱۰ ارائه نماید.

با امید به این که برگزاری گردهمایی مذکور مورد توجه علاقمندان به مسایل تجارت بین‌المللی کشور قرار گیرد.

از علاقمندان دعوت می‌شود برای نام‌نویسی در سمینار فوق، هزینه شرکت در سمینار (مبلغ ۱.۵۰۰.۰۰۰ ریال برای اعضای کمیته ایرانی و ۱.۸۰۰.۰۰۰ ریال برای غیراعضا) را حداکثر تا تاریخ یکشنبه ۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۹۱ به شماره حساب ۱۵۵۰۰۵۰۰۹۲ کد شناسه ۹۱۰۳/۷۵ نزد بانک ملت شعبه وزارت نفت (کد ۶۳۲۵/۵) به نام کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی واریز و اسامی شرکت‌کنندگان را به همراه تصویر فیش واریزی به دبیرخانه کمیته ایرانی ارسال نمایند.

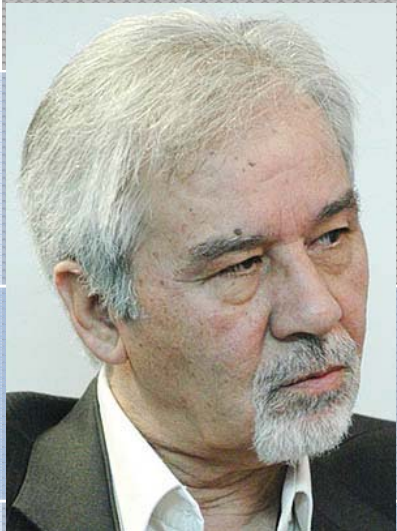
« اینکوترمز ۲۰۱۰ »

کتاب «اینکوترمز ۲۰۱۰»، مقررات اتاق بازرگانی بین‌المللی برای استفاده از اصطلاحات بازرگانی بین‌المللی و داخلی»، ترجمه «محمد صالح ذوقی» و «مجدد زنده میرآلود» است که تفسیر کارشناسانه در مورد وظایف و تکالیف مختلفی که توسط اینکوترمز تعیین و مقرر می‌گردد ارائه می‌دهد و پاسخگوی نیاز کاربران مقررات اینکوترمز ۲۰۱۰ برای درک آسان و بهتر این مقررات است؛ به علاوه، این نشریه تغییراتی را که با توجه به نیاز کاربران در مقررات جدید اینکوترمز صورت گرفته است تشریح می‌کند؛ تغییر روش طبقه بندی مبانی اینکوترمز از گروه‌های چهارگانه E,F,C,D به دو گروه تحت عنوان مبانی مورد استفاده در حمل با هر نوع وسیله نقلیه و مبانی مورد استفاده در حمل دریایی و آبراه داخلی و کاهش تعداد مبانی از ۱۳ اصطلاح به ۱۱ اصطلاح از جمله تغییرات مهم در متن اینکوترمز ۲۰۱۰ می‌باشد.

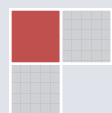
بر اساس دستورالعمل بانک مرکزی، مقررات اینکوترمز ۲۰۱۰ فقط با آرم کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) معتبر است

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، طی دستورالعمل شماره ۹۰/۸۲۰۵۳ مورخ ۱۳۹۰/۰۴/۱۲ به کلیه بانک‌های دولتی و غیردولتی، ابلاغ کرد که مقررات اینکوترمز ۲۰۱۰ که از اول ژانویه ۲۰۱۱ اجرایی گردیده توسط کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی ترجمه و منتشر شده است. این دستورالعمل تاکید می‌نماید که اصل و ترجمه نشریات اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) بایستی با آرم کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) مورد استناد و بهره برداری قرار گیرد.

پیشنهاد نقشه راه برای آینده

در ویژه نامه مقالات اقتصادی، شماره ۱ - ضمیمه بولتن هفتگی کمیته ایرانی، شماره ۳، ۱۹ اردیبهشت ۱۳۹۱ - به متن مقاله ای با عنوان «پیشنهاد نقشه راه برای آینده» که توسط دکتر محمدمهدی بهکیش به نقل از «روزنامه دنیای اقتصاد» است، از نظر تان می‌گذرد.

پیشنهاد نقشه راه برای آینده

روزنامه دنیای اقتصاد - (سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۳۹۱)

دکتر محمد مهدی بهکیش، اقتصاددان ایرانی

می‌گویند ژاپن در دوران جنگ جهانی دوم گروهی را در مخفیگاه‌ها مسوول تنظیم برنامه بازسازی کشور پس از پایان جنگ کرده بود.

آیا ما هم می‌توانیم از این تجربه بیاموزیم و این سوال اساسی را مطرح کنیم که در صورت برطرف شدن محدودیت‌های تجاری حاضر (تحریم‌ها)، جایگاه اقتصاد ایران را در منطقه و جهان چگونه باید بازتعریف کنیم تا منافع بلندمدت کشور تامین شود و سوال دیگر اینکه کشورهای دارای پتانسیل اتحاد با اقتصاد ایران در منطقه کدامند تا بتوان با آنان روابط نزدیک‌تری برقرار کرد؟

شکل‌گیری گات به همراه تاسیس بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بعد از جنگ جهانی دوم مسیر تازه‌ای فرا روی اقتصاد جهان قرار داد و زمینه رقابتی شدن اقتصادهای ملی را فراهم کرد، به‌ترتیبی که طی ۶۰ سال گذشته تعرفه‌های گمرکی به شدت کاهش یافت و به حدود ۳/۵ درصد قیمت کالاها رسید و موانع غیرتعرفه‌ای برای کشورهای عضو WTO عموماً از بین رفت و حتی بحران‌های مختلف، از جمله بحران مالی سال ۲۰۰۸ نتوانست تغییری در ساختار رقابتی آنان به وجود آورد.

دور از انتظار نیست که مذاکرات چندجانبه WTO در آینده به جای مذاکره بین کشورها به مذاکره، بین مناطق متحد (اتحادیه‌ها) تبدیل شود.

در حالی که بسیاری از کشورهای جهان در این مسیر راهی طولانی پیموده‌اند، کشور ایران در طی ۳۰ سال گذشته درگیر مشکلات خود بوده است. کشورمان مجبور شد جنگ تحمیلی با عراق را سامان دهد و پس از آن درگیر مسائل مربوط به انرژی اتمی و محدودیت‌های ناشی از آن شد و در نتیجه فرصت نیافت که موقعیت اقتصاد خود را در بستر اقتصاد رقابتی جهانی تعریف کند. در حالی که کشورهای همسایه ما - از جمله در جنوب خلیج فارس - مشغول تشکیل اتحادیه‌های مورد علاقه خود شدند و به تدریج به اقتصادهای قابل اعتنا در منطقه تبدیل شدند. البته ایران در دو پیمان یا اتحادیه اکو (ECO) و سازمان کشورهای اسلامی (OIC) فعال بوده است؛ ولی از آنجایی که هیچ یک از این دو سازمان بر مبنای دقیقی که در پایین می‌آید استوار نشده بودند، تجارت درون کشورهای عضو این اتحادیه‌ها رشد نکرد. بیش از دو دهه است که تجارت بین کشورهای عضو اکو همچنان حدود ۷ درصد از کل تجارت خارجی آن کشورها است و کشورهای اسلامی همچنان همان حجم از تجارتی را بین خود مبادله می‌کنند که بیش از دو دهه پیش داشتند؛ یعنی حدود ۱۳-۱۱ درصد. البته اگر رشد بسیار محدودی هم در آن دیده شود بیشتر به خاطر افزایش قیمت نفت است.

ما در منطقه‌ای از جهان قرار داریم که اکثر کشورهای نفت خیز دنیا در آن جای دارند و چون ما خود یک کشور دارای منابع غنی نفت و گاز هستیم، طبیعی است که نمی‌توانیم به اتحاد اقتصادی پایدار و متعادل با کشورهای دیگر نفت خیز فکر کنیم؛ زیرا هر دو بیشتر فروشنده نفت و گاز یا محصولات تولید شده آنان مانند محصولات پتروشیمی و... هستیم. بنابراین ایران باید به اتحاد با کشورهایی فکر کند که صادرات و واردات متعادلی در درون اتحادیه داشته باشند؛ پس ایران باید به طرف

کشورهایی برود که بیشتر مصرف‌کننده مواد معدنی هیدروکربوری و محصولات آن باشند. (همکاری اقتصادی مورد بحث در این یادداشت جامع‌تر از همکاری در سازمان‌های تخصصی است که برای یک هدف خاص - مانند اوپک - به وجود آمده‌اند.)

به علاوه همکاری اقتصادی در صورتی پایدار و در بلندمدت موفق است که زمینه‌های فرهنگی - اجتماعی برای گسترش روابط بین آنان فراهم باشد؛ زیرا همراه با گسترش مبادله کالا و خدمات، رفت و آمد و مجاورت نیروی انسانی گسترش خواهد یافت. می‌دانیم که در اتحادیه اروپا به‌رغم نزدیکی فرهنگی اجتماعی بین کشورهای عضو آن، هم‌اکنون مسائل اجتماعی بسیاری گریبان‌گیر آن اتحادیه شده است و در نتیجه گرایش‌های خروج از اتحادیه - حداقل در مورد بخشی از مردم آن کشورها - در حال افزایش است، پس ارجح آن است که ایران به اتحاد یا همکاری با کشورهایی فکر کند که امکان بروز مشکلات فرهنگی - اجتماعی در بین آنان در بلندمدت کمتر باشد.

علاوه بر دو عامل فوق، نزدیکی جغرافیایی کشورها برای ایجاد همکاری گسترده اقتصادی نیز اهمیت بسیار دارد؛ زیرا علاوه بر آنکه موجبات بهره‌گیری بیشتر از نزدیکی فرهنگی - اجتماعی آنان را فراهم می‌آورد هزینه‌های حمل‌ونقل را کاهش می‌دهد، بنابراین رقابت سهل‌تر می‌شود.

عامل چهارم آنکه، کشورهایی که در یک اتحادیه اقتصادی جمع می‌شوند باید به نوعی اقتصادهای مکمل یکدیگر داشته باشند یا آنکه اقتصاد آنان در جهت مکمل شدن با یکدیگر رشد کند؛ زیرا در آن صورت است که تجارت بین کشورهای عضو گسترش بیشتری می‌یابد.

حال اگر از دریچه چهار عامل فوق به کشورهای اطراف ایران نگاه کنیم، طبیعی است که ترکیه کاندید خوبی برای این منظور است و شاید به همین دلیل پیمان «همکاری منطقه‌ای برای توسعه (RCD)» (در قبل از انقلاب بین ایران، پاکستان و ترکیه به وجود آمد. ولی ترکیه امروز نگاه به غرب دارد و در آینده‌ای نه چندان دور به اتحادیه اروپا خواهد پیوست). بنابراین با توجه به شرایط موجود در منطقه و یادآوری آنکه نمی‌توانیم با دیگر کشورهای نفت‌خیز همکاری جامع و بلندمدتی داشته باشیم، به نظر می‌آید، هندوستان گزینه‌ای جدی است که ایران می‌تواند برای ایجاد یک اتحادیه (یا پیمان) منطقه‌ای جدید به آن فکر کند؛ زیرا هند مصرف‌کننده بزرگ نفت و گاز است (بیش از ۳ میلیون بشکه نفت در روز وارد می‌کند) و اقتصادی بسیار بزرگ و در حال رشد سریع دارد و طبق برخی پیش‌بینی‌ها آن کشور در سال ۲۰۵۰ بزرگ‌ترین اقتصاد جهان خواهد شد؛ بنابراین پیش‌بینی می‌شود که واردات نفت و گاز یا محصولات متکی بر آن در هندوستان افزایش قابل توجهی یابد.

نکته دوم اینکه روابط فرهنگی - اجتماعی ایران با هندوستان نزدیکی بسیار دارد. از قرن یازدهم میلادی (دوران غزنویان) تا اواسط قرن ۱۸ که نادر شاه به هندوستان حمله کرد، بخش بزرگی از غرب هندوستان در اختیار حکومت‌های فارس زبان ایرانی بوده است و در چند دوره این نفوذ تا شهر دهلی پیش رفته است. در نتیجه زبان فارسی و حافظ خوانی هنوز در برخی نقاط هند مورد استفاده است و مهم‌تر آنکه جمعیت قابل توجهی در آن کشور مسلمانند. (حدود ۱۶۰ میلیون نفر) اگر بعد از جنگ جهانی دوم پاکستان از هندوستان جدا نشده بود، کشور هند هم اکنون همسایه ایران بود. بنابراین فاصله جغرافیایی دو کشور بسیار نزدیک است (عامل سوم) و اگر پاکستان نیز به این اتحاد بپیوندد، آنان عملاً در همسایگی ایران قرار می‌گیرند.

نکته آخر آنکه، هندوستان بهترین اقتصاد مکمل در منطقه برای ایران محسوب می‌شود؛ زیرا تولیدکننده جدی نفت و گاز نیست. جمعیت گسترده روستایی دارد (حدود ۵۰ درصد جمعیت) و هم‌زمان صنایع آن به سرعت در حال رشدند؛ به خصوص که با اتکا به رشد سریع تکنولوژی تجارت خارجی آن کشور به سرعت در حال رشد است. وجود زبان رسمی انگلیسی در آن کشور نیز، کمک موثری در فرآیند رشد اقتصادی و تجارت آن کشور دارد و دسترسی آنان به اطلاعات و بازارهای جهانی را سریع‌تر و کم هزینه‌تر کرده است.

اگر به مجموعه سه کشور ایران- هند و پاکستان، دو کشور افغانستان و تاجیکستان را اضافه کنیم که هر دو فارسی زبانند، مجموعه‌ای قابل اعتنا در اتصال مناطق جنوب آسیا و خاورمیانه به وجود می‌آید و قابلیت آن را دارد که سهم قابل توجهی از تجارت آنان در درون منطقه صورت گیرد. به علاوه همان‌گونه که ترکیه از منطقه خاورمیانه به طرف منطقه اروپا متمایل شده و موجب اتصال دو منطقه گردیده است، ایران نیز می‌تواند موجب ارتباط نزدیک کشورهای خاورمیانه با کشورهای جنوب آسیا گردد؛ زیرا کشورهای هندوستان، افغانستان و پاکستان هم اکنون جزو کشورهای منطقه جنوب آسیا طبقه‌بندی می‌شوند.

قابل ذکر است که اتحادیه جنوب آسیا برای همکاری منطقه‌ای (SAARC) با مشارکت هشت کشور افغانستان، بنگلادش، بوتان، هندوستان، مالدیو، نپال، پاکستان و سریلانکا در سال ۱۹۸۵ به وجود آمد. این اتحادیه در مقایسه با سایر اتحادیه‌ها در آسیا چون آسه‌آن که ۲۵ درصد از کل تجارت آن در درون کشورهای عضو صورت می‌گیرد، رشد مناسبی نداشته است و میزان تجارت بین کشورهای عضو آن فقط حدود ۵ درصد از مجموع تجارت خارجی آن کشورها است. بنابراین اگر هندوستان بخواهد به رشد سریع خود ادامه دهد، مجبور است در آینده به سوی اتحاد با کشورهایی حرکت کند که امکان مبادله کالا و خدمات با آنان گسترده‌تر و تنوع فعالیت اقتصادی در بین آنان بیشتر است. به علاوه- و شاید مهم‌تر از آنان- امنیت تامین انرژی برای به حرکت درآوردن چرخ‌های عظیم صنعتی هندوستان هر روز اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که نشانه اخیر آن علاقه آن کشور به ایجاد لوله انتقال گاز از ایران به آن کشور بود که تنها به دلایل سیاسی بین‌المللی فعلاً مسکوت ماند.

ایران خود اقتصادی بزرگ و پتانسیل‌های قابل اعتنا در منطقه دارد؛ ولی شایسته او نیست که همدریف کشورهایی چون مونتو نگو، کاستاریکا یا اروگوئه براساس طبقه‌بندی گزارش رقابت پذیری مجمع جهانی اقتصاد در سال ۲۰۱۱ (۱۳۹۰) قرار گیرد و همزمان از او انتظار داشت که در تعامل با اتحادیه‌های اقتصادی که در جهان و منطقه به وجود آمده یا در حال شکل‌گیری است بدون مشارکت و همکاری جدی با دیگران و ایجاد زمینه رشد سریع اقتصادی با رقبای بزرگ رقابت نماید و تولید و صادرات خود را به فعالیت مسلط در کشور تبدیل کند.

از طرف دیگر ایران جزو منطقه خاورمیانه است که ۱۲ کشور از ۱۹ کشور عضو آن عرب زبانند و به صورت طبیعی نزدیکی بیشتری با یکدیگر دارند یا خواهند داشت. به علاوه تحت تاثیر عوامل متعدد سیاسی- مذهبی و اجتماعی درگیری در این منطقه در طی تاریخ و به خصوص پس از جنگ جهانی دوم بسیار زیاد بوده است. اگر ایران بتواند در قالب فعالیت‌های اقتصادی از مراکز تنش سیاسی در منطقه خاورمیانه دوری گزیند، فرصت بسیار بهتری برای بازسازی اقتصاد خود خواهد داشت و مهم‌تر آنکه بازارهای پایدارتری برای فروش محصولات خود به وجود خواهد آورد.

با توجه به مجموعه عوامل فوق به نظر مناسب می‌رسد که دو سوال طرح شده در اول این یادداشت به بحث کارشناسی گذاشته شود تا ابعاد مختلف آن مورد بررسی قرار گیرند و پس از ایجاد اجماع در بین مدیران کسب و کار، متخصصین و سیاست‌مداران، سیاست‌های اجرایی طراحی شوند و به اجرا درآیند. بدیهی است اگر بررسی کارشناسی دقیق صورت گیرد، کشورهای طرف پیشنهاد از همکاری گسترده‌تر با ایران استقبال خواهند کرد؛ زیرا منافع اقتصادی آنان نیز در این مسیر مورد توجه قرار گرفته‌اند.

در نهایت لازم است به نکات زیر توجه شود که اولاً حرکت در جهت پیشنهادی به منزله توقف در همکاری‌های دیگر اقتصادی کشور نیست، بلکه مهم‌ترسیم نقشه راه برای آینده است. نکته دوم آنکه در صورت ادامه روند مثبت مذاکرات سیاسی کشور با غرب و کاهش محدودیت‌ها (تحریم‌ها) انتظار می‌رود که کشور هندوستان از همکاری گسترده‌تر اقتصادی با ایران استقبال نماید؛ زیرا برای تامین رشد سریع خود بیش از هر عامل دیگر به امنیت در تامین نفت و گاز و محصولات آن نیازمند است. نکته دیگر آنکه انتظارات فوق در صورتی محقق می‌شوند که ساختار داخلی اقتصاد ایران برای بهره‌گیری از همکاری‌های بین‌المللی و رقابت در صحنه جهانی با هدف افزایش تولید و اشتغال و در جهت رقابتی شدن بازسازی شود.

نکته نهایی آن است که وضعیت نابسامان فعلی در برخی از کشورهای جنوب آسیا نباید مانع فکر کردن در مسیر پیشنهادی

شود؛ زیرا پیش‌بینی می‌شود که در سال‌های آینده شرایط اقتصادی در کشورهای آن منطقه چون کشورهای آسیای جنوب شرقی در چند دهه گذشته به سرعت رو به بهبود گذارد.

